

หมวดที่ ๕

ปกิณกรรม

B015

ขอเจริญพรว่า พระพุทธเจ้า มีพุททธิจ ๕ ประการ พระพุทธเจ้าเคยชี้แจงใหม่
ทำไมหนอจึงเสด็จออกบรรพชา ทำไมหนอพระพุททธิเจ้าจึงต้องเรียนถึง ๑๘ ศาสตร์ นี้
เพราะความขยันหมั่นเพียรนั่นเอง ต้องการไปหาวิชาแก้ปัญหา วิชาแก้ทุกข์ วิชาบำรุง
สุข ให้มีความเจริญรุ่งเรืองในการงานและหน้าที่รับผิดชอบ...

พระพุทธเจ้ามีพุททธิจ ๕ ประการ คือ

๑. ปุพพันเห ปิณฑะปาตัญจะ **เข้า ออกบิณฑบาตร โปรดสัตว์**
๒. สายัณเห รัมมะเทสะนัง **ตอนเย็น ให้ธรรมะประชาชน**
๓. ปะโทเส ภิกขุโธวาทัง **หัวค่ำ ให้กรรมฐานสอนภิกขุ**
๔. อัฏฐะรัตเต เทวะปัญหานัง **ตีสิบสอง แก้ปัญหาเทวดา**
๕. ปัจจุสเสวะคะเตกาเล ภัทพาภัทเพ วิโลกะนัง **ตีสี่ เล็งญาณ**

ช่วยเหลือประชาชนให้พ้นจากกองทุกข์

(โดยเฉพาะข้อ ๔ ตรงกับที่หลวงพ่อบรรพชาได้รับรู้จากเทวดา ที่มาสอนแม่ชีก่อน
ทอง สวดมนต์มหาเมตตาใหญ่ ว่าเวลาดังกล่าว เทวดาจะไปสวดมนต์ ที่
ห้องพระของเรา ท่านทั้งหลาย ที่สะอาดเรียบร้อย เป็นสัดส่วน ไม่มีเด็กเข้า

ไปเล่น ไม่มีใครเข้าไปนอน และที่สำคัญผู้เป็นเจ้าของบ้านต้องสวดมนต์
สม่ำเสมอ สวดมนต์ไหว้พระแล้วปูผ้าขาวไว้ ตีสิบสองหรือเพียงคืน เทวดา
จะลงมาสวดมนต์ บ้านนั้นจะปลอดภัย : ผู้รวบรวม)

☐ **ทรัพย์ภายใน หรือ อริยทรัพย์** ได้แก่

๑. **สัทธา** เชื่อในสิ่งที่ควรเชื่อ เชื่อต้องมีเหตุผล ข้อเท็จจริง
๒. **ศีล** รักษากายวาจาให้เรียบร้อย มีสติสัมปชัญญะตลอด มีสติก็คือ มีทรัพย์
ปากมีทรัพย์ หูมีทรัพย์ ตามีทรัพย์ เป็นต้น
๓. **hiri** ความละอายต่อบาปทุกชนิด
๔. **โอตตปปะ** ความสะดุ้งกลัวต่อบาปทุจริต ไม่ทำ
๕. **พหุสัจจะ** ความเป็นคนเคยได้ยินได้ฟังมามาก คือ จดจำธัมมะและรู้
ศิลปะวิทยามามาก
๖. **จาคะ** สละให้ปันสิ่งของแก่ผู้อื่นที่ควรให้ปัน
๗. **ปัญญา** รอบรู้ในสิ่งที่ประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์

☐ **ธัมมะแปลว่าอะไร**

ธัมมะ แปลว่า **ธรรมชาติ** เกิด แก่ เจ็บ ตาย ดอกไม้สดชื่นแล้วก็เหี่ยว หนุ่มก็
ไม่จริง สาวก็ไม่จริง

อัมมะ แปลว่า **เหตุและผล** อดีต คือ ความฝัน ปัจจุบัน คือ ความจริง
อนาคต ไม่แน่นอน เรื่องเก่าอย่ารื้อฟื้น เรื่องคนอื่นอย่าคิด กิจที่ชอบรีบทำให้เสร็จ อย่า
เดียว

อัมมะ แปลว่า **กฎแห่งกรรม** ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

อัมมะ แปลว่า **ฝืนใจ ฝืนใจได้ ดีได้ ถ้าฝืนใจไม่ได้ ดีไม่ได้ ๙**

☐ **การแผ่เมตตา** ถ้าเราทำเชี่ยวชาญ ชำนาญได้เมื่อใด ก็แผ่ให้
ศัตรูได้ ศัตรูจะมาเป็นมิตรกับเราแน่นอน ถึงจะเกลียดชังแค้นหน่ายเรา ผูกพยาบาท
อาฆาตกันอย่างไรก็มารักกันได้ **พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้เราแผ่เมตตา**
๙

☐ **การอุทิศส่วนกุศล** และ **การแผ่ส่วนกุศล** ไม่เหมือนกัน

การแผ่ คือ การแพร่ขยาย เป็นการเคลียร์พื้นที่ แผ่ส่วนบุญออกไป สัพเพสัตว์
ตา สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น เรียกว่า การแผ่
แพร่ขยาย....

การอุทิศ คือ การให้โดยเจาะจง ถ้าเราจะให้ตัวเองไม่ต้องบอก
ไม่ต้องบอกกว่าขอให้ข้าพเจ้า... เราเป็นคนทำ เราก็เป็นคนได้ และ การให้
บิดามารดา ก็ไม่ต้องออกชื่อแต่ประการใด... พ่อแม่อยู่ในตัวเรา เรา

สร้างความดีมากเท่าไร จะถึงพ่อแม่มากเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน พ่อแม่ก็
อุทิศส่วนกุศลให้ลูกได้ ๗

☐ คำสอนของพระพุทธเจ้า มีอยู่แปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ อยู่ใน
พระไตรปิฎก แยกเป็นวินัยปิฎก (พระวินัย) สุตตันตปิฎก (พระสูตร) และอภิธรรมปิฎก
(พระอภิธรรม) สรุปลือสาม คือ **ศีล สมาธิ ปัญญา** ย่อลงมาเหลือสอง คือ **สติ**
กับ **สัมปชัญญะ** สรุปลือหนึ่ง คือ **ความไม่ประมาท** ๗

☐ **ศีล สำรวม** กายวาจาให้เป็นปกติ อย่าให้พลาด อย่าให้พลั้ง อย่าให้ประมาท
คือ มีสติ

สมาธิ **สังวร** แปลว่า ความรู้จริง รู้ซึ่ง รู้ต้นลึกหนาบาง อ่านตัวออก บอกตัวได้
ใช้ตัวเป็น คือ รู้หนอ

ปัญญา **ระวัง** อย่าประมาทอาจองต่อสงครามชีวิต คือ ความไม่ประมาท ๗

☐ **ศีล** คือ สถาปนิก ออกรูปแบบพื้นฐานให้คนชอบ

สมาธิ คือ วิศวกร รู้วาระจิตของคนในฐานะเช่นไร ควรปฏิบัติกับเขาอย่างไร
รู้จักกาลเทศะ รู้จักบุญ รู้จักบาป รู้จักคุณ รู้จักโทษ รู้จักสิ่งที่เป็นประโยชน์ และไม่เป็น
ประโยชน์

ปัญญา คือ นายช่าง ลงมือทำทันที มิได้รีรอแต่ประการใด ถ้าใครเป็นทั้ง **สถาปนิก วิศวกร และนายช่าง แล้ว รับรองคนนั้นเอาตัวรอดปลอดภัยในอนาคต ๗**

● กิจกรรมของพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าสอนไว้ ต้องเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ถ้าสิ่งใดไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน สิ่งนั้นไม่ใช่กิจกรรมของพระสงฆ์ ต้องช่วยกันพัฒนาจิต พัฒนาการศึกษาให้กุลบุตรธิดา มีศรัทธาในพระศาสนา แต่การจะสอนให้ ถูกจุดมุ่งหมาย ให้เกิดคุณธรรม มีความรู้คู่ความดี หายากเหลือเกิน ขอฝากท่านไว้ด้วย ๗

คนไหนเกลียดคนโกง คนนั้นก็หลงโลก พอจะลาโลก ก็จับตัวโกงได้ทุกที ๗

● การตายของคนเรามี ๓ ลักษณะ ได้แก่

๑. **ตายจริง** คือ ตายจากความเป็นทารก มาเป็นเด็ก มาเป็นหนุ่มเป็นสาว ตายจากหนุ่มสาว มาเป็นผู้ใหญ่ ตายจากผู้ใหญ่ มาเป็นคนแก่เฒ่า (การเตรียมตัวตายในลักษณะนี้ คือ เตรียมตั้งแต่เป็นเด็ก ต้องสอนลูกหลาน ให้งอกงาม เลี้ยงลูกให้โต ปลูกต้นไม้โพธิ์ให้ได้ร่ม โตด้วยวิชาการ มีหลักฐาน ให้ลูกมีงานทำ มีคู่ครอง ขอให้เป็นทองแผ่นเดียวกัน)
๒. **ตายสมมุติ** คือ ตายเฉพาะร่างกายที่เราเห็น แต่จิตไม่ตาย เปรียบเสมือน การย้ายบ้านใหม่ จิตต้องไปจุติอีกตามผลของกรรม คือ บุญกับบาป

(การเตรียมตัวตายในลักษณะนี้ คือ ต้องเตรียมกรรมฐานให้แน่น)

๓. **ตายสุญ** คือ นิพพาน

(การเตรียมตัวตายในลักษณะนี้ คือ ต้องเจริญกรรมฐาน ให้จิตเบิกบาน
หรรษา และหมดกิเลสตัณหา)

☐ **เหตุแห่งการตาย มี ๔ ได้แก่**

๑. อยุกขณะ **ตายเพราะสิ้นอายุ** สัตว์โลกทั้งหลายที่มีชีวิตอยู่ภายใน
ขอบเขต ระยะเวลาของตน

๒. กัมมกขณะ **ตายเพราะสิ้นกรรม**

๓. อุกุญกขณะ **ตายเพราะสิ้นอายุและสิ้นกรรม**

๔. อุบัติเหตุกมรณะ **ตายเพราะอุบัติเหตุต่าง ๆ มาตัดรอน** ทั้ง ๆ ที่
ยังไม่ถึงอายุขัยและยังไม่สิ้นกรรม

ชีวิตทั้งหลายเปรียบเสมือนตะเกียงน้ำมัน ตะเกียงจะดับ ก็ด้วยเหตุ ๔ ประการ

๑. **ดับ เพราะน้ำมันหมด** คือ ตายเมื่อสิ้นอายุ

๒. **ดับ เพราะไส้หมด** คือ ตายเมื่อสิ้นกำลังของกรรมที่สนับสนุนให้มีชีวิต
อยู่

๓. **ดับ เพราะน้ำมันและไส้หมด** คือ ตายเมื่อสิ้นอายุและสิ้นกำลังของ
กรรม

๔. **ดับ เพราะมีอุบัติเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง** เช่น โดนลม คือ ตาย เมื่อประสบอุบัติเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น อุบัติเหตุ ถูกฆ่าตาย ไปติดโรค ตาย ทั้ง ๆ ที่ยังไม่หมดอายุ ยังไม่หมดกรรม แต่กรรมครั้งอดีตเป็นแรงส่งให้ ต้องไปอยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ ๆ

☐ **คนที่ไม่หายใจเป็นปกติทางจุมก มี ๔ ประเภท**

๑. **ดึงพสุธา** หายใจไม่ได้ จนกว่าร่วมจะกาง

๒. **คนดำน้ำ**

๓. **ทารกอยู่ในครรภ์**

๔. **พระเข้านิโรธสมบัติ ๗ วัน** จะระบายลมทางผิวหนังขุมขน

(ข้อสังเกตเมื่อหลวงพ่อบรรพชาปฏิบัติ คอหัก หนังศีรษะเปิด เลือดเต็ม ปากเต็มจุมก ไม่สามารถหายใจได้เป็นปกติ แต่หลวงพ่อบอกว่าท่านหายใจทางสะดือ : ผู้รวบรวม)

☐ **การบูชาพระพรหม** หมายความว่า ให้เราเจริญ **พรหมวิหาร ๔** มี **อยู่ในตัวเรา** โดยเฉพาะคนที่เป็นผู้ใหญ่ ควรจะมีเป็นอย่างยิ่ง ได้แก่

เมตตา ปรารถนาให้เขามีความสุข ไม่ตรีจิต คิดรักใคร่กัน สงเคราะห์กัน

กรุณา ปรารถนาช่วยให้เขาพ้นทุกข์ หรือ ความคิดจะช่วยเหลือให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ ไม่เบียดเบียนกัน

มุทิตา ชื่นชมยินดี เมื่อเห็นเขาได้ดีมีความสุข มีความสำเร็จ มีก้าวหน้า (ตรงข้ามกับ อิจฉา คือ ความริษยา)

อุเบกขา ความวางใจเป็นกลาง และ รู้จักวางเฉย **เมื่อไม่สามารถช่วยได้ หรือ ช่วยแล้วต้องเสียธรรม**

(ในข้อนี้ หลวงพ่อจะระมัดระวังมาก ท่านจึงแนะนำให้ญาติโยมที่มีทุกข์ มีปัญหาขอให้ช่วย ช่วยตัวเองก่อน ด้วยการเจริญกรรมฐาน และสวดมนต์ : ผู้รวบรวม)

มีผู้ชุกตบเศียรพระพรหมอายุกว่าร้อยปีได้ในบริเวณวัด แล้วหลวงพ่อก็ได้ให้ช่างปั้นองค์เพื่อนำเศียรมาต่อให้สมบูรณ์ แล้วตั้งไว้ในเขตภาวนา เพื่อเตือนสติเจ้าหน้าที่ให้มีพรหมวิหาร ต่อเพื่อนร่วมงาน และผู้มาปฏิบัติธรรม ฯ

☐ คนเราที่ไม่อยากเข้ามี ๒ แห่ง **โรงพยาบาลกับห้องส้วม** ไม่จำเป็นไม่มีใครเข้าไปหรอก มันเบื่อกเกินไป ถ้าไม่จำเป็นคนไม่อยากเข้าหรอก **สองอย่างนี้ที่มีอันสงส์มาก คือ ส้วมกับโรงพยาบาล...** เรื่องจำเป็นนี้มีอันสงส์สูง แต่คนไม่รู้ เส้นผมบังภูเขาคะ ฯ

☐ มีผู้นำโหนดที่ดินมาถามหลวงพ่อบว่า ที่ดินแปลงนี้จะซื้อไว้ปลูกบ้านดีหรือเปล่า เพราะหมอดูฮ้างจ๋วยบอกว่า ถ้าซื้อไปแล้ว จะทำให้ครอบครัวแตกแยก หลวงพ่อตอบว่า **ที่จะดีหรือไม่ดี มันอยู่ที่คน ไม่ใช่อยู่ที่ที่** ถ้ารู้จริงจะเข้าใจ ก็สวดมนต์แผ่เมตตาให้ผีช่วย รวยแน่ ๆ

☐ **คน แปลว่า ปัญหา อยู่กับคนมีแต่ปัญหา** คนนั้นอย่างนี้ คนนี้อย่างนั้น นานาจิตตัง ไม่เหมือนกัน ไม่ใ้ต่างปล้อง พี่น้องต่างใจ พี่น้องท้องเดียวกัน ยังไม่เหมือนกัน เราคนเดียวก็ยังไม่เหมือนกัน เข้าอารมณ์ดี สาย บ่ายไม่ดี กลางคืนดี กลับตัวไม่ทันเลย... เราอยู่กับคน อยู่กับปัญหา ต้องแก้ปัญหาด้วยสติปัญญา ๔ ๆ

☐ ขอฝากรองอธิการฯ ฝ่ายฆราวาส อาตมาไปกรุงเทพฯ ที่สวนจตุจักร **พระยะ** **ธาสัพพี** กลางถนนเลย ยะธาสัพพีได้หรือ ขอกราบเรียนว่า **เวลาเขาใส่บาตร** ก็ยาถาปัจจะยังปีนทะโกตะทุปะภุญชะโก จะปุคคะโล **เวลาฉัน** ก็ปฏิสังขาโยนิโส ปินทะปาตังปฏิเสวามิ **ใช้ใหม่** เดี่ยวนี้ยะธากกลางถนนเลย อายฝรั่งใหม่นี้ ฝรั่งเขาเรียนรู้ดีกว่านะครับ แล้วก็ว่า **สัพพะพุทธา** เสียด้วยนะ **ฝากพระเดชพระคุณที่เคารพ (พระ)** ฝากนิสิตนักศึกษาที่เคารพครับ ไปช่วยแก้หน่อยครับ อย่ายะธากในกลางถนน ไม่ถูกต้องช่วยกันแก้ครับ ถ้าไม่ช่วยแก้ก็เสียใจด้วย ภัยของศาสนามาแล้ว คนรู้เยอะ คนรู้

พระไตรปิฎกเยอะนะครีบ ฝรั่งอ่านพระไตรปิฎกภาษาอังกฤษนะ ครีบ ๆ

(ความตอนหนึ่งที่ พระเดชพระคุณหลวงพ่อดวงแก้วคุณาจารย์และพระ
นิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เมื่อ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ :
ผู้รวบรวม)

☐ ประชาชน เขาเบื่อหน่ายการเรียไร แน่นอนที่สุด ลองไปถามประชาชน
กฐินตกค้างเยอะเลยครีบ กฐินตกค้างเยอะเพราะอะไรครีบ กฐิน
เงินกฐินทอง ความจริงเป็นประการใด ผืนเดียวก็เป็นกฐินได้ ทำไมต้องมี
เงินเป็นล้านถึงจะทอดได้ กฐินมันจึงต้องตกค้าง นี่แหละประชาชนไม่ต้องการ **บอก
บุญกันไม่พัก** จนเขาเอือมระอากันหมดแล้ว นี่ภัยร้ายของ คณะสงฆ์

☐ ทางประเสริฐของการดำเนินชีวิต ได้แก่ การวางเฉยในอารมณ์ทั้ง
ปวง (อุเบกขา)

อารมณ์ที่น่ารักดีใจ ผ่านมากี่เฉย

อารมณ์ที่น่าซังเสียใจ ผ่านมากี่เฉย

อารมณ์ที่น่าตระหนกตกใจ ผ่านมากี่เฉย

โดยมีความสำนึกว่า

อะไรจะเกิด ไม่ว่าจะดีหรือไม่ดี มันก็ต้องเกิด

อะไรจะดับ จะดีหรือไม่ดี มันก็ต้องดับ ๆ

พวกเรายังเป็นสัตว์โลก เพราะความรู้สึกยังติดโลก ยังยึดโลก

คราวใดติดมาก ก็ยึดมาก **คราวนั้น** ก็มีเรื่องวุ่นวายมาก **มีปัญหามาก**

คราวใดติดน้อย ก็ยึดน้อย **คราวนั้น** ก็มีเรื่องวุ่นวายน้อย **มีปัญหาน้อย**

คราวใดไม่ติดเลย ก็ไม่ยึดเลย ก็รู้สึกไม่มีเรื่องที่ต้องวุ่นวาย **ไม่มีปัญหา**

พระพุทธเจ้าทรงประสบความสำเร็จในการตรัสรู้ **ก็เพราะทรงรู้ที่**

พระองค์เอง ทรงรู้ทุกข์ที่ไหน **ถ้าไม่ใช่ทุกข์ในพระองค์เอง** ทรงรู้เรื่องเหตุ

ให้เกิดทุกข์ ลักษณะความดับทุกข์ และทางถึงความดับทุกข์ ก็ทรงรู้ด้วยพระองค์เอง

เราทั้งหลายก็เป็นอย่างนั้น รู้เรื่องโลกพระจันทร์ โลกพระอังคาร ได้
ประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่ เราก็ไม่ทราบได้ และก็ไม่แน่ใจว่า มีใครทราบหรือไม่

เพราะฉะนั้น **บทเรียนชีวิตที่ดีที่สุดคือ** **กรรมฐาน** ก็คือ **ชีวิตเรา**
เอง **ชีวิตเราเป็นหลัก** ชีวิตเขาเป็นส่วนประกอบ แต่เราต้องยอมรับความจริงใน
ตัวเราให้ถูกต้องทุกประการ ๆ

☐ นี่แหละกกุลบุตรกกุลธิดา จะไปเป็นผู้บริหารประเทศชาติต่อไปในภายภาคหน้า
ถ้ากกุลบุตรกกุลธิดาของเราไม่เอาไหน และเราตายไปแล้ว ใครจะเป็นผู้
บริหารงาน **ถ้ามีผู้บริหารงานที่เลวร้าย ประเทศไทยไปรอดไหม** ๕

☐ ต้องการผล คือ ความรัก ความเมตตาจากผู้อื่น **ท่านต้องปลูกต้นรัก ต้น
เมตตาให้ผู้อื่นเขา** รักเกิดเถิด เมตตาเกิด ให้ภัยเกิด จะเกิดความสุข
นิรันดร จงอย่าทำความยินดีจากความเคราะห์ร้ายของผู้อื่นเลย ๕

☐ สันโดษจะช่วยคนและสังคมให้เจริญก้าวหน้า... **สันโดษ** ตัวนี้แปลว่า **หนึ่ง**
อย่าเป็นสอง มั๊กน้อย แปลว่า **ยินดีของของเราที่มีอยู่** อย่าไปยินดี
ของคนอื่น **สันโดษมั๊กน้อยไม่ใช่นั่งเฉย ๆ** ไม่ต้องทำงาน ท่านจำ
ผิดนะ... **สันโดษแปลว่า หนึ่งไม่มีสอง หนึ่งต้องเป็นหนึ่ง** เป็นที่พึงของตนเองหรือ
พึงตัวเองได้หนึ่ง สองช่วยตัวเองได้ สามสอนตัวเองได้ นี่สันโดษ
ไม่ต้องไปง้อใคร ขอเจริญพรอย่าเอาจุมูกคนอื่นมาหายใจ อย่าเอาฝีมือคนอื่นมาใช้ นี่
คือ สันโดษ ๕

☐ สันตุฎฐีประระมังระนัง **ความสันโดษเป็นยอดทรัพย์** คำว่า **ทรัพย์**
แปลว่าสิ่งที่ทำให้ปลื้มใจ อย่างเรามีทรัพย์เราก็ปลื้มใจ ได้รับเงินเดือนก็ปลื้ม
ใจ มีทรัพย์สมบัติ โภคทรัพย์ เราก็ปลื้มใจทั้งนั้น **แต่ถ้าเรามีทรัพย์แล้วไม่**

ปลื้มใจ คนนั้นคือ คนจน เพราะมีแล้วไม่พอใจ คนนั้นคือคนจน
ฯ

☐ คนเรายากดีมีจนอย่างไร สร้างคุณสมบัติมนุษย์ไว้ให้ครบ
สมบัตินุษย์ต้องสร้างเอง เมื่อคุณสมบัติครบแล้ว มันจะดันให้สูงขึ้นไปเอง ฯ

☐ ยิ่งให้ ยิ่งได้ ยิ่งหวง ยิ่งอด หหมดไม่มา เราไม่หวง เราไม่อด หหมด
ก็มา ให้ไม่มีอด หหมดก็มา หวง มีแต่อด หหมดก็ไม่มา ฯ

☐ นี่แหละท่านทั้งหลาย จำผมไว้เป็นธรรดำ กำหนดจดจำไว้ คนขี้
เหนียวเหมือนน้ำไหลเข้าบ้าน ไม่มีทางออก น้ำจะเน่า มันจะไม่ไหลมาอีก
มันเต็ม ฯ

☐ ที่วัด มีโรงทานอยู่ ๓ โรง

โรงทานที่ หนึ่ง เลี้ยงเฉพาะมาอบรม

โรงทานที่ สอง เลี้ยงจำเพาะในวัด

โรงทานที่ สาม เลี้ยงยี่สิบสี่ชั่วโมงเลย วัดนี้ข้าวสารงอกได้ ยิ่งให้ ยิ่งได้ ฯ

☐ หากท่านทั้งหลายค่าตัวผู้มีพระคุณ ถอนคำพูดแล้ว ขอสมานลาโทษเสีย ท่านจะ
ได้ผลจากการเจริญกรรมฐานทันที ๕

☐ **การสวดมนต์ไหว้พระเป็นภavanaเบื้องต้น** สามารถให้เรามีสติ
เกี่ยวกับ **พุทธานุสติ** มีสติในการเจริญพุทธานุคุณ **ธรรมานุสติ** มีสติในการเจริญ
ธรรมคุณ **สังฆานุสติ** มีสติในการเจริญสังฆคุณ ที่เราสวดมนต์กันนั้น **ไม่ค้อย
เจริญสติกันเท่าไร** ก็ว่าไปตามที่จำได้ แต่ไม่ซึ่งถึงใจ ๕

☐ การทำหมั้นสุนัข **บางศาสนาถือว่าไม่บาป** เป็นการรักษาสุขภาพสัตว์ แต่
หลักพุทธศาสนาไม่ใช่อย่างนั้น **เป็นการเบียดเบียนสัตว์** เขาก็มีลูกก็ไม่ให้เขา
มี ...ห้ามมนุษย์ในครรภ์และนอกครรภ์อย่างหนึ่ง สองเบียดเบียนให้เขามีทุกข์ ให้ต้อง
ตกทุกข์ได้ยาก **ก็เป็นบาปเป็นกรรมทั้งนั้น** ๕

☐ มหาวิทยาลัยสงฆ์เน้นวิชาการทางโลกมากกว่าบาลี **เป็นการเรียนออก
ไม่ได้เรียนเข้า** แต่การปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพระพุทธเจ้า **เป็นการเรียน
เข้ามาหาตัว** ๕

☐ **ระดับชาวบ้านมุ่งทำบุญทำกุศลกัน ก็พอใจระดับหนึ่ง** เพราะ
ได้อาศัยการอุปถัมภ์ เป็นการสร้างพื้นฐานที่จะเข้าไปสู่การปฏิบัติต่อไป **ปฏิบัติ**
ต้องเลี้ยงปริยัติ มีปริยัติ ไม่มีปฏิบัติไปไม่รอดนะ จึงต้องส่งเสริมด้วย
ปริยัติ ถ้าไม่เรียนก็ไม่รู้ **ปฏิบัติ** ถ้าไม่ปฏิบัติก็ไม่เข้าใจ **ปฏิเวธ** อานิสงส์ผลงานที่
แจ่มแจ้งแล้ว **ถ้าไม่ฟังชาวบ้าน ไปไม่รอด** ๗

☐ **คนเรามีทุนเหมือนกัน** คือ มือสอง เท้าสอง สมองหนึ่ง **แต่ใช้ทุนไม่**
เหมือนกัน บางคนใช้ทำความดี บางคนใช้สร้างความชั่ว บางคนได้กำไร บางคน
ขาดทุน **และมีทุนไม่เท่ากัน** คือ บุญกุศลที่ติดตัวมา ๗

☐ **ไม่ใช่พระพรหมลิขิตมาขีดให้เราดีบ้างชั่วบ้าง** แต่การ
กระทำของเราขีดตัวเราเอง ขีดดีก็ได้ดี ขีดชั่วก็ได้ชั่ว ไม่ใช่หมายความว่า รับ
พรแล้วเป็นคนดี **ต้องสร้างพรให้เป็นพร** ไม่ใช่ดวงดีแล้วใช้ได้ **ต้องทำดี**
ให้กับดวง ๗

☐ **วันนี้** คือ วันของเรา วันหน้าไม่ใช่ เดือนนี้เป็นเดือนของเรา เดือนหน้าไม่ใช่ ปีนี้
เป็นปีของเรา ปีหน้าไม่ใช่ วันหน้า เดือนหน้า ปีหน้า เราจะอยู่ถึงหรือเปล่านั้นไม่รู้ เวลา
ผ่านไปแล้ว ไม่เคยสร้างความดีให้แก่ชีวิตเลย ท่านก็ขาดทุนย่อยยับ ๗

☐ เราต้องสร้างความคิดให้กับดวง หาใช่ดวงทำให้เราดี ต้องสร้าง อยู่เฉย ๆ ดีได้
อย่างไร มันต้องเกิดจากการกระทำ คือ กฎแห่งกรรมนั่นเอง **การสร้างความคิด**
ให้กับดวง ก็คือสร้าง ศิล สมาธิ ปัญญา ให้เกิดขึ้นแก่ตัวเรา ฯ

☐ **ความเมตตา** อยู่กับบุคคลใด **บุคคลนั้นอายุยืน มีความสุข มอง**
คนในแง่ดีหมด

โทสะ อยู่กับบุคคลใด **บุคคลนั้นอายุสั้น**

โมหะ อยู่กับบุคคลใด **บุคคลนั้นจะมีดีพามั่วดิน จะหากินไม่**
ถูกต้อง ฯ

☐ **ศีลนี้** ไม่ได้หมายความว่า **ต้องไปรับกับพระวัดโน้นวัดนี้แต่**
ประการใด ท่านมี **สติ** ไหม **หนึ่งนาที่** หรือ **ห้านาที่**ของท่าน ท่านมีสติควบคุมจิต
ใหม่ มีสัมปชัญญะ **รู้ตัว รู้นอก รู้ใน รู้จิต รู้ใจ รู้สิ่งที่มีประโยชน์ รู้กาลเทศะ**
กิจจะลักษณะ รู้บาป รู้บุญ รู้คุณ รู้โทษ รู้สิ่งที่เป็นประโยชน์ และไม่เป็นประโยชน์
หรือไม่ **ประการใด** **ตรงนี้ คือ ศีล ฯ**

☐ ภายใต้วางอาทิตยนี้ ไม่มีการสูญเสียดิ ๆ ที่น่าเสียใจเท่ากับการเสียเวลาเพียง
หนึ่งนาที่ ก็เท่ากับเสียส่วนหนึ่งของชีวิต **อายุที่เราได้นั้น คือ ชีวิตที่เรา
สูญหายไป**

เวลา เป็นสิ่งเดียวในโลกที่ทุกท่านได้รับเสมอกัน ไม่มีใคร
ได้เปรียบหรือเสียเปรียบกันเลย แม้แต่คนเดียว แต่ใครจะใช้เวลาแต่ละวินาทีอย่างมี
ค่าและคุ้มค่าง่ากัน **นี่แหละเป็นเรื่องน่าคิด ๆ**

☐ **ชีวิต** ท่านมีค่า **เวลา** ของท่านจะมีประโยชน์ พระพุทธเจ้าสอนนักสอนหนา
ว่า **หนุ่มสาวอย่าเที่ยว** หนุ่มสาว**หาหลักฐานหาวิชาการใส่ตัว** **หางาน**
ทำให้ได้ ๆ

☐ เราคิดว่าพระองค์นั้นบริสุทธิ์ (เราไหว้พระไม่ได้ไหว้คน) องค์ไหนเป็นพระเราก็
ถึงพระ แล้วก็โน้มจิตเข้ามาถึงใจ พระก็ถึงใจเรา คือ ไหว้หมู่พระสงฆ์ผู้ประพฤติดี
ประพฤติชอบ ใจของท่านก็เบิกบาน ใจของท่านก็จะดีมีปัญญา อย่างนี้ถึงจะถูกต้อง...

เราไหว้พระถึงพระไหม? ...ท่านเป็นพระประเภทไหน ไม่ต้องตำหนิ ไม่ต้องติ
เตียนพระ แต่ควรตำหนิพระอยู่ในใจเรา ว่าเป็นพระแท้หรือไม่ จิตใจเป็นกุศลหรือเปล่า
ไหว้พระแล้วหันมาดูเงาตามตัว เราเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ นั้นแหละพระ
ไม่ใช่พระสงฆ์ที่เดินไปเดินมา เราทำไปเกิด พระจะอยู่ในใจเราชัดเจนแล้ว **ไม่ต้อง**
กล่าว อจินไตย มันเป็นเรื่องเงาตามตัว บุญกุศลตัวเอง

จะไปเลือกไหว้พระ จะหาพระดี ๆ จะหาพระที่บริสุทธิ์ องค์ไหนละที่บริสุทธิ์ และรู้ได้อย่างไรว่าบริสุทธิ์ เราไหว้ไปเถิด ถึงพระจะดำเรา ท่านไม่ได้เป็นพระก็เรื่องของท่าน ท่านเป็นอสังขี ท่านจึงดำเรา แข่งชักหักกระดูกเรา **เรากราบไหว้ถึงพระสุปฏิปันโน พระสุปฏิปันโนก็เข้ามาสู่จิตใจเรา** พระองค์นั้นเป็นบาป ก็เป็นเรื่องของท่าน ๕

❶ อย่าไปมองเห็นพระองค์นั้นไม่ดี องค์นี้ไม่ดี พระวัดนั้นไม่ดี วัดนี้ไม่ดี อย่าไปตำหนิพระ **จงมองแต่พระในใจของเราเถิด** คนไหนเป็นอุบาสกอุบาสิกา เขาจะไม่ตำหนิใคร จะไม่ว่าใคร **ถืออุเบกขาภาวนา** ๕

❷ คนเราอ่านอนสอนยากลำบากใจก็ช่างเถิด เพราะเขาไม่มีพระประจำใจ จึงมีจิตอกุศล จงแยกทางกันเดินไปเถอะ **อย่าเดินทางเดียว เหยียบบรอยกันเลย พาลกับบัณฑิตอยู่ด้วยกันยาก** พาลเดินไปแล้ว บัณฑิตจะเหยียบบรอยข้างหลัง ดูชัดเจนใหม่ คนอันธพาลชอบเหยียบบรอยกัน เดินตามบรอยกัน คนดีมีปัญญา เขาจะไม่เหยียบบรอยของใคร **จะไม่ซ้ำแบบในอกุศลกรรม** บัณฑิตที่มีพระในใจ จะไม่เหยียบเขา จะไม่ซ้ำรอยเขา จะเดินทางด้วยปัญญาที่มี ๕

๑๑ กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวร

กัมมะโน กัตถาโน กัมมะปัจเจกะพุทโธ พุทฺธังท้าวจักรวาลัง ธัมมังท้าวจักรวาลัง
สังฆังท้าวจักรวาลัง อโหสิกัมมัง ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศล จากการเจริญภาวนานี้ ให้แก่
เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติ
จนถึงปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้ว
โปรดอโหสิกรรมและอนุเมตนาบุญแก่ข้าพเจ้า ด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ ฯ

๑๒ โลกมนุษย์ รุ่นใหม่ หยุคงาน วันเสาร์ วันอาทิตย์

ส่วนโลกนรก โลกสวรรค์ หยุคงาน วันโกน วันพระ เพราะฉะนั้น
ทำบุญวันพระดีที่สุด ฯ

(จำได้คล้ายคล้ายคลึงคลาว่า หลวงพ่อสอนว่า สามีภรรยาอย่าร่วมหลับนอน
กันในวันโกนวันพระ เพราะเป็นวันที่เมืองนรกเขาหยุคงานกัน วิญญาณในนรกอาจจะ
หนีลงมาปฏิสนธิในท้องของใครก็ได้ : ผู้รวบรวม)

๑๓ ของหายาก

๑. การเกิดมาเป็นมนุษย์
๒. การที่มีอายุยืนยาว
๓. การได้พบพุทธศาสนา

๔. การปฏิบัติธรรมตามคำสอน (กรรมฐาน)

☐ ต้องมีความอดทน **ใครมาด่าว่า เราก็มั้รับกิเลสใครเขา** คนเรามีหลายอย่างหลายประเภท จะให้ถูกใจเราทุกคนย่อมเป็นไปไม่ได้ คนส่วนรวมอยู่ร่วมกัน ก็เป็นอย่างนี้แหละหนอ **สร้างความคิดให้ตัวเองเถิด... ขอฝากไว้ ใครเขาเตือนอย่าโกรธ** ต้องขอบคุณเขาที่อุทิศส่้าห์เตือนเรา ๕

☐ **ความข้้วนั้น** ใ้ว่าจะวิ่งมาหาเราเอง **เราต่างหากวิ่งไปหามัน** อย่างเรา ไปติดการพนัน ไปติดเหล้า เมายา เป็นต้น

☐ คนไร้บุญวาสนา ทำกรรมฐานไม่ขึ้น แค่นั่งกำหนดก็เพี้ยนแล้ว คนมีบุญวาสนา ณะหน้อยก็ทำได้ ๕

☐ คุณคนดูที่หน้า ดูผ้าดูที่เนื้อ ดูเสื้อดูที่ลาย ดูชายดูที่พ่อจะได้ไม่ย่อท้อใจ อ่านผู้ชาย ที่โหวงเอ็ง (หน้าผาก) อ่านผู้หญิงที่แหวดตา ๕

☐ พระสาวกป่วยแผลมีน้ำเลือดน้ำหนอง ไม่มีใครดูแล พระพุทธเจ้าทรงให้นำจีวรไปต้มแล้วแช่น้ำค้าง (น้ำขี้เถ้า) เมื่อตากแห้งแล้ว นำมาห่มก็รู้สึกสบายตัว สบายใจ

พระพุทธเจ้าโปรดจนสำเร็จเป็นพระอรหันต์ เป็นเหตุผลต่อมามี
ความสุขใจสบายกาย จะได้พร้อมที่จะรับอัมมะ แต่ถ้ามีทุกข์เข้าวัด จะมีกังวล ปฏิบัติ
ธรรมไม่ได้ผล ฯ

☐ ควรเข้าวัดตอนที่มีความสุข จะได้รับของดี มีความทุกข์แล้วเข้าวัด จะรับอะไร
ได้ ฯ

☐ สมัยโบราณไม่มีโรงพยาบาล นิยมนิมนต์พระมาสวดมนต์ (สิริमानนทสูตร) ต่อ
รูปก่อนามให้กับคนป่วยใกล้ตายเพื่อต่ออายุให้ยืนยาว หรือเรียกว่าเอาพระเข้าตัว ซึ่ง
ก็คือ การเจริญกรรมฐาน เป็นการต่ออายุตนเอง ฯ

☐ เสียใจดีใจอย่าปล่อยค้างคืน กำหนดเสีย จะได้ไม่พลาดพลั้ง ฯ

☐ มาบวชแล้ว ไซ้ว่าสึกออกไปแล้วดีทุกคน แม้เราจะสอนอย่างดีแล้วก็ตาม แบนกั
เก็ ถ้าไม่ทิ้งก็เอาดีไม่ได้ จะเสกตะกั่วให้เป็นทองคำเป็นไปไม่ได้ ก็ต้องเป็นตะกั่ว
เหมือนเดิม ฯ

☐ พ่อตา แม่ยาย พ่อผัว แม่ผัว ต้องเคารพนับถือเสมือนพ่อแม่เรา ฯ

- สร้างบุญไว้ในใจ ดีกว่า ไปทำบุญแล้วกลับมาทะเลาะกัน สวดมนต์ภาวนาแผ่เมตตาให้ลูกได้ดีมีปัญญา ไม่ดีกว่าหรือ ๕

- จะอยู่ในโลกได้ ต้องรู้จักให้อภัย คนยุคใหม่หาความสุขไม่ค่อยได้ เพราะไม่ให้ อภัยกัน ๕

- ความรัก คือ ความผูกพัน ด้วยความดี เห็นอกเห็นใจกัน ๕

- ถ้าใจอก เงินก็อก ถ้าใจหด เงินก็หด ๕

- คนใจเย็น จะมีสติดีว่าคนใจร้อน ๕

- เป็นแพทย์ เป็นหมอ อย่าไปรับจ้างทำแท้ง ลูกของตัวเองออกมาจะพิการ ๕

- สามีภรรยาอายุห่างกันมาก เพราะไม่ได้มาพร้อมกัน คนหนึ่งมาก่อน แล้วอีกคนจึงตามมา ๕

- ☐ ทำบุญทำง่าย ใจไปปล้นฆ่าเขาหรือไปรับจ้างฆ่า ได้เงินก็เอามาทำบุญได้ แต่สร้างบุญยากมาก ๙

- ☐ คนไทยพูดกระทบไม่ได้ แต่คนจีน ล้อด่าอ้วไม่เป็นไร แต่อ้วจะเอาเงินลื้อ ๙

- ☐ พ่อแม่อย่าด่าลูก อย่าทะเลาะกัน ลูกจะเอาดีไม่ได้ ๙

- ☐ สร้างโบสถ์สักร้อยหลัง ก็ยังไม่คุ้มเคยกับพระศาสนา เท่ากับการปฏิบัติธรรม ๙

- ☐ คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย คือ สติ กับ สัมปชัญญะ ๙

- ☐ เศรษฐกิจตก อย่าให้กำลังใจตก ราคาสินค้าขึ้นไม่เป็นไร อย่าให้ราคาคนตก ๙

- ☐ ยายของหลวงพ่อกจะสอนว่า หลานเอี้ยยากแท้ เพราะเราไม่เคย ง่ายแท้ เพราะเราเคย ๙

☐ พ่อขุนรามมี ๔ แผ่นดิน

๑. แผ่นดินทวด คือ ปู่ย่าตายายสร้างมา

๒. แผ่นดินไทย คือ ตัวเราเองต้องสร้างชาติให้ยิ่งใหญ่

๓. แผ่นดินธรรม คือ หลักธรรมของพระพุทธเจ้า

๔. แผ่นดินทอง คือ มีธัมมะ เงินไหลนองทองไหลมา

☐ เข้าเถื่อนต้องเตรียมพธูเข้าป่าต้องเตรียมมีดขวาน เกิดมาในโลกต้องเตรียมอาวุธ คือ ปัญญา ฯ

☐ ปล่อยเวลาล่วงเลยไปขาดทุน วันเวลา จะช้ามากสำหรับคนมีทุกข์ ฯ

☐ คนที่วาจาศักดิ์สิทธิ์ พูดแล้วต้องทำ ไม่เอาคำพูดไปทิ้ง ฯ

☐ การปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพระพุทธเจ้า จะว่าง่ายก็ง่าย จะว่ายากก็ยาก ฯ

☐ สามีจะไปชอบใคร รักใคร อย่าไปหึง ไปโกรธ อย่าไปด่า อย่าไปทะเลาะ น่าจะอนุโมทนาแม่เมตตาให้เขาไป แล้วเราก็จะดีเอง กิจการค้าเราก็จะดีเอง ฯ

- ☐ เทวดาประจำราศีย้ายออก เทวดาใหม่ ยังไม่เสวย ชี้อาจจะตายในช่วงนี้ ๕

- ☐ ถ้าใจเราไม่ผูกพยาบาทใคร จะแผ่เมตตาได้ดี ๕

- ☐ พ่อแม่ให้ลูกได้ทุกอย่าง แต่ลูกให้พ่อแม่ไม่ได้ทุกอย่าง ๕

- ☐ เปรียบตัวเราเป็นเรือสินค้า อย่าให้วิ่งเปล่า ไปเปล่า เสียเวลา ขาดทุนค่าตอกหมั่นยาชั้น ๕

- ☐ มีลูกมีหลาน พยายามให้เรียนหนังสือให้ได้ เจริญกรรมฐานให้เกิดปัญญา ดนตรีไทย ทำให้อารมณ์เย็นและปัญญาดี ๕

- ☐ พ่อแม่สร้างบ้านเมืองให้ยิ่งสุข ลูกต้องสร้างชาติให้ยิ่งใหญ่ ๕

- ☐ จะไปไหน แผ่เมตตาเคลียร์พื้นที่ ๕

☐ ถิ่นไทยงาม คือ ภาคเหนือ ถิ่นไทยดี คือ ภาคอีสาน ถิ่นไทยอุดม คือ ภาคใต้ ถิ่นไทยจอมโจร คือ ภาคกลาง ฯ

☐ ลูกที่ดีจะไม่ทำลายน้ำใจพ่อแม่ ฯ

☐ ขาดน้ำสิ้นชีวิต ขาดคู่คิดชีวิตยังอยู่ ฯ

☐ คดี คือ คิดได้เร็ว คิดได้ถูกต้อง คิดนั้นนำไปใช้ได้ทันที ต้องตั้งสติให้ได้ ช้าเพื่อไว กำหนดช้า ๆ ฯ

☐ เราต้องซื่อสัตย์สุจริต ใครจะคิดร้ายอย่างไรก็ช่าง ใครอิจฉาอย่างไรต้องได้อย่างนั้น ฯ

☐ บวชนกขัมมะเป็นพระที่ใจ พุทธะเป็นได้ทั้งหญิงและชาย ฯ

☐ ถ้าวันเกิดเจริญกรรมฐานอยู่ที่บ้าน ฯ

☐ คนดีต้องมีผลงาน คนพาลชอบหาเรื่อง คนชอบรุ่งเรื่องต้องพัฒนาตนเอง ฯ

- ☐ ยากดีมีจนอย่าดูถูกคน คนที่รวยน้ำใจ จะไม่ดูถูกใคร ๆ
- ☐ ไปลามาไหว้ จะได้รับของขวัญ อย่างต่ำจะได้รับพร ๆ
- ☐ ถ้าเป็นผู้ใหญ่มากเท่าไร ก็ต้องอดทนมากเท่านั้น ๆ
คนเราไม่มีความอดทน เอาดีไม่ได้ ๆ
- ☐ กุฎิพังศาลาพัง สร้างง่าย ถ้าคนพัง คือ แตกความสามัคคี สร้างยาก ๆ
- ☐ บวชแล้วปฏิบัติ จึงจะเรียกว่า แทนคุณพ่อแม่ ๆ
- ☐ ตระกูลของเรามีลูกดีคนเดียว สามารถดำรงวงศ์ตระกูลได้ ๆ
- ☐ ภิกษุ แปลว่า ผู้ขอ บรรพชิต แปลว่า ผู้บำเพ็ญบุญ สมณะ แปลว่า ผู้สงบ ๆ
- ☐ คนเรามีบุญวาสนาไม่เหมือนกัน ดังนั้น เห็นช้างขี้ อย่าขี้ตามช้าง ๆ

- ☐ อาหารของคน คือ กิเลส อาหารของมนุษย์ คือ กุศลธรรม ... มนุษย์จะไม่โกรธคน มนุษย์ แปลว่า ใจประเสริฐ ๕

- ☐ คนที่อยู่ในวัด ส่วนมากจะเป็นพวกใกล้เกลือกินต่าง มักคางแดง เป็นเต่าเฝ้ากอบัว ๕

- ☐ ถ้าปฏิบัติกรรมฐานได้ จะมีเมตตาปราณี อารีเอื้อเฟื้อ ๕

- ☐ ตัดสวาทให้ขาดเด็ด จะเหมือนเพชร เขี่ยอนจากเรือนแหวน ๕

- ☐ เขาไม่รักเราไม่เป็นไร ไปรักคนที่เขารักเราดีกว่า ๕

- ☐ พูดหวานต้องระวัง ปากหวานกันเปรี้ยวลิ้นवलคคดเคี้ยว พูดไม่จริง ๕

- ☐ จนเงิน จนทอง แต่อย่าจนปัญญา ๕

- ☐ ทำอะไร เอาพระออกหน้า หมายความว่า เอาพระมาไว้ในใจ คือ พบพระ ฯ

- ☐ วันพระพุทธรเจ้า คือ วันวิสาขบูชา วันพระธรรม คือ วันมาฆบูชา วันพระสงฆ์ คือ วันอาสาฬหบูชา ฯ

- ☐ ทุกข์ของเราก็มามากแล้ว ไปเอาทุกข์ของคนอื่นมาอีกทำไม ฯ

- ☐ ขอฝากพี่น้องไว้ทุกคน บุญช่วยเราได้แน่นอน ฯ

- ☐ ทุกคนอยากได้ ทุกคนอยากดี อยากมีปัญญา แต่ทุกคนไม่อยากทำ ฯ

- ☐ คนไทยเรามีของดี ของมีค่าอยู่มากมาย แต่เอาของดีไปทิ้ง ฝรั่งเก็บเอาไปกินหมด ฯ

- ☐ เอาของไม่ดีไปทำบุญ เราก็ได้ของไม่ดีคืนมา เอาของดีไปทำบุญ เราก็ได้ของดีคืนมา ฯ

- ☐ บอกลูกหลาน อย่าด่าดื่นฟ้าอากาศ ฯ
- ☐ เงินบริสุทธิ์ของปู่ย่าตายาย อย่าเอาไปเล่นการพนัน ฯ
- ☐ เงินทองยิ่งใช้ยิ่งหมด วิชาความรู้ยิ่งใช้ยิ่งเพิ่มพูน ฯ
- ☐ เกิดมาทั้งที เอาดีให้ได้ ฯ
- ☐ เสียเงินไม่เป็นไร หาใหม่ได้ ถ้าขยัน เสียเวลาเรียกคืนไม่ได้ ฯ
- ☐ โบราณว่าไว้ มีลูกผู้หญิง เหมือนมีส้มอยู่หน้าบ้าน เป็นอยู่หญิงอย่าตามใจตัว ฯ
- ☐ หมากรุกหกลีบสีตา อย่าเดินตาจนอยู่ตาเดียว ฯ
- ☐ คนชั่วอยู่กับคนดีไม่ได้ คนดีอยู่กับคนชั่วไม่ได้ ฯ

- ☐ คนยุคใหม่สมัยนี้ เกลียดกันมาก รักกันน้อย การปรองดองหาใจไม่มี ๗

- ☐ อย่าไปจดความชั่ว อย่าไปดูความชั่วของใครให้เสียสายตา ๗

- ☐ มีลูกมีเต้าขอให้เป็นครูสักคน เป็นแพทย์เป็นหมอสักคน เพราะเป็นอาชีพการกุศล ๗

- ☐ คนที่มีทุกขีรื้อนในใจมานั่งกรรมฐาน จะไม่ค่อยได้ผล แต่คนที่ไม่ได้ทุกขีรื้อนในใจ มาปฏิบัติกรรมฐาน จะได้ผลดีกว่า ๗

- ☐ ถ้าเก็บมาแต่บ้านกลับไปก็เก็บ อวดมาจะเสกตะกั่วให้เป็นทองคำก็ไม่ได้ จะเสกแบงก์ก็จะเป็นแบงก์ก็ไม่ได้ ถ้าไม่ทิ้งแบงก์ก็ ชาตีสั่งกะสี่เอาดีไม่ได้ ๗

- ☐ ถ้าสติดี ฝีมือเข้า เจ้าไม่ทรง ๗

- ☐ ยิ่งอยู่ ยิ่งได้ ยิ่งไป ยิ่งเสีย ยิ่งเดิน ยิ่งถึง ๗

☐ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ควรอยู่ในแผนการศึกษาของชาติ สังคมจะมีความสุข วิชาประวัติศาสตร์ ช่วยให้เรา มีความกตัญญูต่อแผ่นดินและบรรพบุรุษ ฯ

☐ มีเงินมีทอง ไม่สามารถจะสร้างให้เราเป็นคนดีได้ เราจากโลกนี้ไปก็ต้องเวนคืนหมด ฯ

☐ คนเรานั้นจะดีอยู่ที่นิสัย มีอัธยาศัย น้ำใจไมตรี โอบอ้อมอารี วจีไพเราะ สงเคราะห์ทุกคน วางตนให้เป็นกลาง ฯ

☐ บางคนนั่งกรรมฐานตลอด กระทั่งได้ผลสมาบัติ ไม่มีนิมิตเลย บางคนนิมิตไหลมาเป็นไข่งู ไหลมาเป็นภาพยนตร์เลย กำหนด เห็นหนอ อย่าไปดูมัน เห็นหนอ ฯ ฯ ไม่หาย กลับภาพจริงครั้งอดีตชาติ รำลึกชาติได้ นิมิตจะบอกได้ในญาณ ๔ ฯ

☐ เมื่อวันที่ ๑๒ ส.ค. ๔๓ การจัดงานที่สนามหลวง ฝรั่งเศสชาติแต่งชุดไทยร้องเพลงค่าน้ำนม เขาซาบซึ่งน้ำตาไหล และผู้หญิงก็แต่งชุดไทยร้องเพลงเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย แต่คนไทยต้องเพลงอะไร ชอบเพลงประเภทหางเครื่อง หากเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อวัดอัมพวัน อย่าไปเดินหางเครื่อง ฯ

☐ ทำจากง่ายไปหายาก สะสมทุกวัน อย่าให้อ่องรั้ว ปล่อยจิตไปคิดฟุ้งซ่าน ฯ

● แม่ปิดทางน้ำ ปิดทางเดิน ชาวบ้านไม่สามารถจะใช้ประโยชน์ได้ มีผลให้ลูกของตัวเองเป็นคนไม่พูด เหมือนคนเป็นใบ้ ต่อเมื่อไปแก้ไขเปิดทางน้ำทางเดิน แล้วอธิษฐาน ลูกก็เริ่มพูด แต่ก็ใช้เวลาหลายเดือนกว่าจะพูดได้เป็นปกติ ๕

● เคราะห์ห้ามยามร้าย ไม่ต้องไปสะเดาะเคราะห์ หรือ ให้พระตัดกรรม เราต่ออายุตัวเองด้วยการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน ๕

● รดน้ำที่ยอด อยากให้ออกดอกออกผลเร็ว ๆ เป็นไปได้อย่างไร คนเราใจร้อน มักง่าย มักได้ ๕

● คนไร้บุญวาสนา เหมือนทำนาบนภูเขา ๕

● ซื้อครอกขายที่ดิน แล้วไปซื้ออาคารพาณิชย์ ซื้อทาวน์เฮาส์ แต่ค้าขายไม่เป็น ก็กลับไปเป็นลูกจ้างเขา ๕

● ทานศีล ภาวนา ทำจากง่ายไปหายาก เหมือนการเดินขึ้นบันได ๕

● ครูที่สอนเรามีอยู่ ๒ ประเภท คือ

๑. ศึกษา จดจำ แล้วนำไปสอน

๒. ฝึกฝนปฏิบัติ จนรู้แจ้งเห็นจริง แล้วจึงไปสั่งสอน

● วิชาประวัติศาสตร์ไทย ทำให้กตัญญูรู้คุณแผ่นดินไทย วิชาหน้าที่พลเมือง และศีลธรรม ทำให้สังคมมีความสุข ฯ

● เข้าวัดทำวัตรบวญ ภาตมาว่าสูั้วัตรอารมณ์เราดีกว่า ฯ

● รู้อะไรไม่สู้รู้วิชา ไปภายนอกหน้าเต็บใหญ่จะให้คุณ ฯ

● โตด้วยข้าวสุก หาความสุขในสังคม คือ เลี้ยงลูกโตเหมือนต้นตาล พี่น้องอย่าทะเลาะกัน อย่าแย่งสมบัติกัน พ่อแม่จะตายไว พี่รักน้อง น้องรักพี่ สร้างความดีให้พ่อแม่ พี่ชายคนโตเหมือนพ่อ พี่สาวคนโตเหมือนแม่ ฯ

● เตี้ยวันนี้รุ่งสวดมณฑ์พาทุงมหากาฯ กันเยอะ เขาได้ผลเขาจึงสวด แล้วคนไทยล่ะ ฯ

● คนที่มีคุณธรรมสอหงาย ไม่หัวดี้อ หัวรั้น คนไม่มีกรรมสอหงาย คนที่กฎแห่งกรรมดันไปในทางชั่ว เขาจะไม่ฟังคำสอนของเราเลย เพราะคนที่มีบุญวาสนา สะกิดนิดเดียวเขารู้แล้ว คนที่ไร้บุญวาสนา บอกรปากจะฉีกถึงรูลู ยังไม่รู้เรื่อง จิตคอยหลังไหลไปสู่กฎแห่งกรรมที่ทำไว้ มันจะไม่ยอมฟังเลยนะ ๕

● เป็นมิตรตอนกู่ เป็นศัตรูตอนทวง คนมาขอยืมเงินต้องไม่ให้ เรามีเงิน แต่อย่าโกหกว่าไม่มีเงิน อย่าโกหกนะ เงินจะหนี อยากจะเรียนถามโยมว่า จะโกรธคนเดียวหรือโกรธหลายคนดี ถ้าโกรธคนเดียวอย่าให้โกรธหลายคนก็คือ ทวงที่ไรโกรธทุกที่...๕

● คิดดี คือ คิดเร็ว คิดถูกต้อง ความคิด นั้นนำไปใช้ประโยชน์ได้ ๕

● จอดเรือต้องดูฝั่ง นั่งต้องดูพื้น จะกลืนต้องดูอาหาร มองโลกให้มองต่ำ มองธรรมให้มองสูง ๕

● สัจจะ เมตตา สามัคคี มีวินัย อย่าไปจดความชั่ว ๕

☐ เพชรน้ำหนึ่งในดวงใจ ๙ ประการ ขยันเอาการ งานสะอาด ฉลาดรอบคอบ
ชอบระวัง ตั้งใจตรง ทรงศีลธรรม นำทางให้ถูก ปฏิบัติ ดำริชอบ ฯ

☐ ความร้ายในโลกล้วน เหลือหลาย

รุมรอบรุกใจกาย เกล็ดนแท้

สิ่งอื่นจะหาห่อน มีฤฯ

เว้นแต่ความดีแท้ กลับร้ายกลายเป็นดี ฯ

☐ คนที่ไม่มีความจริงใจ จะไม่มีเมตตาแต่ประการใด คนที่มีความจริงใจต่อกันจึง
จะมีเมตตา คนที่มีเมตตาเป็นผู้ที่เสียสละได้ ให้อภัยได้ โดยสมบูรณ์แบบ และจำไม่
หวังผลตอบแทนอย่างแน่นอน ฯ

☐ เหงื่อออกตอนหนุ่มสาว ดีกว่า น้ำไหลออกตาตอนแก่ น่าเวทนาจริง ๆ เหงื่อ
ออกตอนแก่ท่านจะแย่งไป ท่านจะได้อะไรหรือ ฯ

☐ เกิดเป็นคน คนให้ทั่ว ปากไม่ล้น ก้นไม่รั่ว ชั่วไม่เอา เมาไม่มี นี่คือ คน ฯ

☐ คนเข้าวัดต้องมีความสุขใจ สบายกาย พร้อมทั้งจะรับธัมมะ เข้าใจธัมมะ แต่ถ้ามีทุกข์ เข้าวัดจะมีกังวล ปฏิบัติธรรมไม่ได้ผล เหมือนอย่างทีพระพุทธรเจ้าทรงโปรดพระภิกษุที่เป็นฝีดาษ นอนจมกองน้ำเลือดน้ำเหลือง หลังจากให้พระช่วยกันเช็ดทำความสะอาดแล้ว เอาผ้าใหม่มาให้ห่ม พระภิกษุนั้นก็สำเร็จมรรคผล มิได้หมายความว่า ก่อนตายแต่งกายให้สวยแล้วชุดสวยนั้นจะติดตัวไปได้ ๕